

Seitsemän syytä pysyä poissa museoista

Anna Meronen
Museonjohtaja
Rauman merimuseo

Suomi 100 -juhlavuosi. Vuosi, jolloin esitetään lukemattomia versioita Tuntemattomasta sotilaasta ja yritetään pakottaa suomalaiset museoon. Tässä on seitsemän syytä kieltäytyä museovierailuista. Näitä voit lainata kertoaksesi, miksi ehdottomasti kannattaa pysyä kotona katsomassa kiehtovan leivontarealitysarjan kuudetta uusintakertaa. Jos vaikka tällä kertaa Sirpan kakku onnistuisi.

Nukkemerimiehiä Rauman merimuseossa. RMM / Mikko Aho.

Ei museoissa ole mitään minua kiinnostavaa

Suomessa on noin 1000 museota, joista runsaat 300 on ammatillisesti hoidettuja, ympäri vuoden avoinna olevia kohteita. Onhan se vaikea löytää tuhannen vaihtoehdon joukosta mielenkiintoisia aiheita. Ei minua kiinnosta merenkulku, linnat, luonto, jääkiekko, viestintä, teatteri, nykyaide, vanha taide, eri maiden kulttuurit... ei niin sitten mikään.

Liput ovat kalliita

Yhdeksän euroa pääsylipusta? Silkkää riistoa. Sillä rahalla saisin vaikka mitä! Kuten kolme matkaa paikallisbussissa, yhden viinilasillisen ravintolassa tai reilut kahdeksan kiloa perunoita. Jotkut hyväuskoiset törsäävät Museokorttiin, jolla voi mielin määrin käydä vuoden ajan 250 museossa. Naapurin Seppokin kertoo vähän väliä poikenneensa jossain näyttelyssä, ihan vaan ohi kulkiessaan. Ei, jos lippu ostetaan niin museossa ollaan sitten niin kauan, että lattialistojenkin takaa on tutkittu, jos vielä jotain löytyisi. Ei haittaa vaikka lapset itkevät nälkäänsä ja vaimo uhkaa muuttaa anopin luo.

Museot ovat pölyisiä ja vanhanaikaisia

Ei siellä kuitenkaan koskaan siivota. Herkempää alkaa ahdistaa jo tuulikaapissa. Niin viimeiseen pisaraan on säästetty. Saatikka, että olisi mitään gramofonia uudempaa tekniikkaa käytössä. Rauman merimuseossakin väittävät, että siellä voi katsella näyttelyyn liittyviä kuvia, videoita ja muuta aineistoa lainattavalla iPadilla. Ja museon kuva-arkistoja voi selailta päätteeltä ihan omassa rauhassa. Lapsillekin on animaatioita kertomassa merimiesten elämästä. Kaikkea kanssa.

Ulkomailla on niin paljon parempia museoita

Kyllä sitä lomalla voi museossa käydä. Kreetallakin kävimme paikallisessa kotiseutumuseossa, oli perinteinen maatila talleineen ja mielenkiintoisia maataloustyökaluja – kai ne niitä olivat. Ei siellä kukaan englantia puhunut, enkä minä kreikan kirjaimista mitään selvää saa. Puhumattakaan niistä lukuisista taidemuseoista maailmalla, joissa voi tutustua kunkin maan taiteen historiaan, tunnettuihin teoksiin ja paikallisen nykytaiteen mielenkiintoihin tekijöihin. Kuka siinä jaksaa mitään Gallen-Kallelaa tai Äkkijyrkkää.

Ei museossa mitään uutta ainakaan opi

Kyllä koulussa on opittu, mitä historiasta tarvitsee tietää. Pitäkööt uudet tutkimustuloksensa yliopistoissa ja museoiden tutkijankammioissa. Rauman merimuseossa julkaisivat juuri Rauman merenkulun historia -kirjan. Reilut 600 sivua ja kolme kiloa asiaa. Nenähän siinä murtuu, jos se sylissä sänkyyn nukahtaa. Kyllä minä ainakin tiesin, miksi Raumalla nyt niin kovin juhlietaan kaupungin 575-vuotisjuhlavuotta. Siksi, että vuonna 1442 saivat raumalaiset porvarit oikeuden käydä ulkomaankauppaa laivoillaan samoilla oikeuksilla kuin turkulaiset. Kaikkihan tietävät, että Rauman historia on merenkulun historiaa.

Mihinkään ei saa koskea

Ensimmäisenä sisään astuessa museon oven pielet on teipattu täyteen kieltokylttejä. Mihinkään ei saa koskea, ei saa räpsiä mielin määrin kuvia tai mölistä puhelimeen Sepon peräpukamista. Ne merimuseolaiset väittävät, että siellä Raumalla on perheille jotain yhteisiä Saa koskea -pisteitä. En minä ainakaan haluaisi kokeilla viestilippuja, kokkailla laivakeittiössä tai kuunnella nukkemeriemiesten tarinointia.

Ei siellä voi olla hauskaa

Kun ei ollut hauskaa ala-asteen luokkaretkellä vuonna -83, niin ei voi olla hauskaa nytkään. Silloin kolmen aakkospussin ja kahden jaffapullon jälkeen haaveilin vain vessaan pääsystä – mihin se siitä olisi muuttunut. Ei niillä ole siellä edes mitään huumorintajua tai itseironian taitoa, kaikki pitää olla niin vakavaa ja kultturellia.

Anna Meronen

Kirjoittaja on Rauman merimuseon johtaja, joka haastaa kaikki Pullopostin lukijat käymään tämän vuoden aikana ainakin yhdessä kotipaikkakuntansa museossa.

Aiemmin sarjassa julkaistut kirjoitukset löydät [täältä](#).